

ÇOK DİNLİ BİR DÜNYADA HRİSTİYAN TANIKLIĞI Tutum Tavsiyeleri

Dünya Kiliseler Birliği
Papalık Dinlerarası Diyalog Konseyi
Dünya İncili Birliği

ÖNSÖZ

Misyon kilisenin özünde vardır. Tanrı'nın sözünü ilan etmek ve dünyaya tanıklıkta bulunmak her Hristiyan için temel yükümlülüktür. Aynı zamanda, bunu yaparken bütün insanlara tam bir sevgi ve saygıyla müjdenin ilkelerine uygun davranmak gerekir.

Farklı dinsel kanaatlere ve Hristiyan tanıklığının değişik yorumlarına tabi insanların ve toplumların arasındaki gerilimlerin farkında olan Papalık Dinler Arası Diyalog Konseyi (PCID), Dünya Kiliseler Birliği (WCC) ve WCC'nin davetiyle Dünya İncili Birliği (WEA) 5 yıllık toplantıların sonucunda, dünya çapında Hristiyan tanıklığının tutumuyla ilgili tavsiye niteliğindeki bu belgeyi oluşturmuştur.

Bu belgenin amacı kiliseleri, kilise heyetlerini ve misyon kurumlarını ş u anki uygulamalar üzerinde düşü ndürmek, farklı dinlere ait ve herhangi bir dine ait olmayan insanlara tanıklık ve hizmet amacıyla kendi prensiplerini hazırlamaları için tavsiyelerde bulunmaktır. Dünya üzerindeki Hristiyanların, söz ve eylemde Mesih'teki imana dair sunduğu tanıklığı bu belge ışığında gözden geçirmelerini umut ederiz.

Hristiyan Tanıklığının Temeli

1. İçlerindeki umudun nedenini soran herkese cevabını vermek, bunu saygı ve yumuşaklıkla yapmak Hristiyanlar için bir ayrıcalıktır (bkz. 1. Petrus 3:15).

2. En yüce tanık İsa Mesih'tir (bkz. Yuhanna 18:37). Hristiyanların tanıklığı daima O'nun tanıklığına ortak olmaktır. Bu tanıklık, Krallık'ın ilan edilmesi, komşuya hizmet ve bizi çarمیha götürme pahasına olsa dahi benliğin tümüyle teslim edilmesidir. Baba nasıl Oğlu'nu Kutsal Ruh'un gücüyle gönderdiyse, imanlılar da sözle ve eylemle Üçlülük'in sevgisine tanıklık etmek için hizmet etmelidir.

3. İsa Mesih'in ve ilk kilisenin yaşamı ve öğretisi Hristiyan misyonuna rehberlik etmelidir. Hristiyanlar iki bin yıldır Mesih'in yolunu takip ederek Tanrı'nın krallığıyla ilgili müjdeyi paylaşmaktadır. (bkz. Luka 4:16-20).

4. Çoğulcu bir dünyada Hristiyan tanıklığı farklı dinlerden ve kültürlerden insanlarla diyaloga girmeyi gerektirir (bkz. Elçilerin İşleri 17:22-28).

5. Bazı bağlamalarda müjdeyi yaşamak ve duyurmak zor ve hatta yasaktır. Ancak İsa Mesih, Hristiyanlara birbirleriyle sadık bir dayanışma içinde kendisine tanıklık etme görevini vermiştir (bkz. Matta 28:19-20; Markos 16:14-18; Luka 24:44-48; Yuhanna 20:21; Elçilerin İşleri 1:8).

6. Hristiyanlar misyon amacıyla zorlayıcı ya da aldatıcı yöntemlere başvururlarsa müjdeye ihanet etmiş olurlar ve insanlara acı çektirirler. Bu tür yöntemler tövbe gerektirir ve Tanrı'nın sınırsız lütfuna ne kadar muhtaç olduğumuzu hatırlatır (kş. Romalılar 3:23).

7. Hristiyanlar Mesih'e tanıklık etmenin kendi sorumlulukları olduğunu ancak iman sürecinin Kutsal Ruh'un etkinliği olduğunu kabul ederler (bkz. Yuhanna 16:7-9; Elçilerin İşleri 10:44-47). Kutsal Ruh'un istediği yerde estiğini ve bunun insanın kontrolünde olmadığını bilirler (bkz. Yuhanna 3:8).

İlkeler

Hristiyanlar, Mesih'in görevini yerine getirirken uygun bir tutumla aşağıdaki ilkelere bağlı kalmalıdır.

1. Tanrı'nın sevgisiyle hareket etmek. Hristiyanlar tanıklık ederken Tanrı'nın bütün sevginin kaynağı olduğuna, sevgiyle dolu bir yaşam sürmeleri ve komşularını da kendileri gibi sevmeleri gerektiğine inanırlar (bkz. Matta 22:34-40; Yuhanna 14:15).

2. İsa Mesih'i Örnek Almak. Hristiyanlar hayatın her alanında ve özellikle tanıklıklarında İsa Mesih'in yaşamını ve öğretilerini izlemeye, O'nun sevgisini paylaşmaya, Kutsal Ruh'un gücünde Baba Tanrı'yı yüceltmeye ve onurlandırmaya çağırılmıştır (bkz. Yuhanna 20:21-23).

3. Hristiyan erdemleri. Hristiyanlar dürüstlük, iyilikseverlik, merhamet ve alçakgönüllülükle hareket ederek her türlü kibir, gurur ve aşağılamayı alt etmeye çağırılmıştır (bkz. Galatyalılar 5:22).

4. Hizmet ve adalet eylemleri. Hristiyanlar adil davranmaya ve şefkatle sevmeye çağırılmıştır (bkz. Mika 6:8). Başkalarına hizmet ederken en küçük kardeşlerinde bile Mesih'i görmelidirler (bkz. Matta 25:45). Eğitim, sağlık, yardım, adalet ve savunma gibi hizmet eylemleri müjdeye tanıklık etmenin bir parçasıdır. Yoksulluğun sömürülmesi gibi bir durumun Hristiyan hizmetlerinde yeri yoktur. Hristiyanlar hizmet ederken, ikna amacıyla maddi armağanlar da dahil olmak üzere her türlü ödül sunmaktan kaçınmalıdır.

5. Şifa armağanlarında titizlik. Müjdeye tanıklığın ayrılmaz bir parçası Hristiyanların şifa hizmetleridir. Bu hizmetleri kullanırken özen gösterilmeli, insan saygınlığına gereken önem verilmeli, insanların zayıflıkları ve şifa ihtiyaçları sömürülmemelidir.

6. Şiddet reddedilmelidir. Hristiyanlar sosyal ve psikolojik şiddet de dahil olmak üzere şiddetin her türüsünü reddetmeli, tanıklık ederken yetkilerini kötüye kullanmamalıdır. Her türlü dinsel ya da seküler yetkinin şiddet, zorbalık ve

adaletsiz ayrımcılık girişimlerini de reddetmelidir. İbadet yerlerinin yıkılmasından, kutsal eşyalara ve metinlere zarar verilmesinden kaçınılmalıdır.

7. Din ve inanç özgürlüğü. Bir kişinin dinini açıklayabilme, gereklerini yerine getirme, dinini yayma ve değiştirme özgürlüğü bütün insanların Tanrı'nın suretinde ve benzerliğinde yaratılmış olması gerçeğine dayanır (bkz. Yaratılış 1:26). Bu nedenle, bütün insanların eşit hakları ve sorumlulukları vardır. Dinlerin siyasal emellere alet edildiği ve dinsel zulmün uygulandığı yerlerde Hristiyanlar bu tür eylemler karşısında peygamberlik tanıklığında bulunarak bu eylemleri kınamalıdır.

8. Karşılıklı saygı ve dayanışma. Hristiyanlar karşılıklı saygı içerisinde adalet, esenlik ve herkesin yararını gözetme temelinde bütün insanlarla birlikte çalışmaya çağırılmışlardır. Dinler arası işbirliği bu tür adanmışlığın temel bir boyutudur.

9. Bütün insanlara saygı. Hristiyanlar müjdenin kültürleri hem zenginleştirdiğini hem de meydan okuduğunu kabul ederler. Müjdenin kültürün bazı yönlerine meydan okuduğu durumlarda bile Hristiyanlar bütün insanlara saygı göstermelidir. Hristiyanlar kendi kültürlerinde de müjdenin meydan okuduğu unsurları görebilmelidir.

10. Sahte tanıklığı reddetmek. Hristiyanlar içten ve saygılı bir şekilde konuşmalı, başka insanların inanç ve uygulamalarını öğrenmek, anlamak ve hangi unsurların iyi ve gerçek olduğunu ayırt etmek için onları dinlemelidir. Her yorum ve eleştiri karşılıklı saygı çerçevesinde yapılmalı, diğer dinlerle ilgili sahte tanıklıkta bulunulmamalıdır.

11. Kişisel düşünce sürecini ihlal etmemek. Hristiyanlar bir kişinin dinini değiştirmesinin yeterli düşünme ve hazırlık zamanı gerektirdiğini kabul etmelidir. Bu sürecin gerektirdiği kişisel özgürlük ihlal edilmemelidir.

12. Dinler arası ilişkiler geliştirmek. Hristiyanlar farklı dinlerden insanlarla saygı ve güvene dayalı ilişkiler kurarak herkesin yararı için daha derin bir karşılıklı anlayış, barış ve işbirliği oluşmasını sağlamalıdır.

Tavsiyeler

Dünya Kiliseler Birliği ve Papalığa ait PCID tarafından organize edilen Üçüncü Konsültasyon, Hristiyanlığın en büyük inanç ailelerinin (Katolik, Ortodoks, Protestan, İncilci ve Pentikostçu) katılımıyla ekümenik bir işbirliği ruhuyla kiliseleri, ulusal ve dinsel inanç gruplarını, misyon organizasyonları ve dinler arası bağlamda işlev görenleri dikkate alarak bu kurumlara

1. Bu belgede ifade edilen konuları incelemelerini, Hristiyan tanıklığının kendi bağlamlarına uyarlanabilmesi için prensipler belirlemelerini tavsiye eder. Bu süreç mümkün olduğu kadar ekümenik bir çerçevede ve diğer dinlerin temsilcileri dahil edilerek yürütülmelidir.
2. Bütün dinlerle saygıya ve güvene dayalı ilişkiler kurulmalı, Hristiyan adanmışlığının bir parçası olarak özellikle kiliseler ile diğer dinsel topluluklar arasında kurumsal düzeyde bağlantılar oluşturulmalıdır. Bazı

bağlamında, yılların savaşları ve gerginliği toplumlar arasında derin kuşku ve güvensizlikler doğurmuştur. Çatışmaların son bulması, adaletin yerine gelmesi, anıların iyileşmesi, barışın ve huzurun sağlanması için dinler arası diyalog yeni fırsatlar yaratabilir.

3. Hristiyanların kendi kimliklerinin ve imanlarının güçlenmesi teşvik edilirken diğer dinlerle ilgili bilgi ve anlayışlarının derinleşmesi ve bu dinlerin mensuplarının bakış açılarının dikkate alınması tavsiye edilir. Hristiyanlar diğer dinlere bağlı insanların inanç ve uygulamalarını yanlış temsil etmekten kaçınmalıdır.
4. Adalet ve ortak yarar doğrultusunda dinler arası görüşmeler için diğer dinsel cemaatlarla işbirliği ve çatışma durumunda insanlarla dayanışma içinde durulması tavsiye edilir.
5. Birçok ülkede dinsel kurum ve kişilerin misyonlarını yerine getirmelerinin engellendiği gerçeği göz önünde bulundurularak din özgürlüğünün doğru ve kapsamlı bir şekilde gözetilmesi için hükümetlerine çağrıda bulunmaları tavsiye edilir.
6. Komşuları ve onların iyiliği için dua etmeleri tavsiye edilir. Dua kimliğimizin, yaptıklarımızın ve Mesih'in görevinin ayrılmaz bir parçasıdır.

Ekler: Belgenin Geçmişi

1. Günümüzde Hristiyanlar ve diğer dinleri izleyenler arasında çoğalan bir işbirliği var. Papalık Dinler arası Diyalog Konseyi'nin ve Dünya Kiliseler Birliğinin Dinler arası Diyalog ve İşbirliği Programı (WCC-IRDC) böyle bir dayanışma geçmişine sahiptir. PCID/WCC-IRDC'nin geçmişte dayanışma içinde olduğu temaların örnekleri şöyledir: Dinler arası Evlilik (1994-1997), Dinler arası Dua (1997-1998) ve Afrika'nın Dinleri (2000-2004). Bu belge birlikte çalışmanın bir sonucudur.
2. Dünyada günümüzde dinler arası gerginlikler, şiddet ve ölümlerle çoğalmaktadır. Siyaset, ekonomi ve başka etkenler bu gerginliklerde rol oynamaktadır. Hristiyanlar da bazen ister istemez bu gerginliklere katkıda bulunmakta, zulüm gören tarafta olduğu gibi, şiddete katılan tarafta da olabilmektedir. Buna karşılık olarak PCID ve WCC-IRDC ortak bir süreci takip ederek konuları ele almaya ve Hristiyan tanıklılığıyla ilgili tavsiyelerde bulunmaya karar vermiştir. WCC-IRDC bu sürece katkı sağlaması için Dünya İncili Birliği'ni (WEA) davet etmiş, onlar da memnuniyetle kabul etmiştir.
3. Öncelikle iki konsültasyon düzenlenmiştir. Bunların ilki 2006 yılının Mayıs ayında İtalya'nın Lariano şehrinde yapılmıştır. Burada farklı dinlerin temsilcileri din değiştirme sorusuyla ilgili görüş ve deneyimlerini aktarmışlardır. Konsültasyonun bir açıklaması şöyledir: "Herkesin başkalarını kendi inanç anlayışına davet etme hakkı olduğu halde, bu hak başkalarının haklarını ve dinsel duyarlılıklarını ihlal edecek şekilde kullanılmamalıdır. Din özgürlüğü, diğer inançlara eşit derecede saygıyla

yaklaşma, kendi inancımızı üstün göstermek amacıyla diğer inançları aşağılamaktan, kötülemekten ve yanlış temsil etmekten kaçınma sorumluluğunu hepimize eşit derece yükler.

4. Hristiyanlar arası bir diğer konsültasyon, aynı konular üzerinde düşünmek amacıyla 2007 yılının Ağustos ayında Fransa'nın Toulouse şehrinde toplandı. Aile ve Toplum, Başkalarına Saygı, Ekonomi, Pazarlama, Rekabet, Şiddet ve Siyaset konuları görüşüldü. Bu konularla bağlantılı olan pastörlük ve misyon konuları hem ilahiyat açısından hem de bu belgede ortaya konulan ilkeler çerçevesinde incelendi. Her konu kendi içinde önemlidir ve bu tavsiyelerden daha fazla ilgiyi hak etmektedir.
5. Üçüncü (Hristiyanlar arası) konsültasyon Tayland'ın Bangkok şehrinde, 25-28 Ocak 2011 tarihlerinde bir araya geldi ve bu belge tamamlanmış oldu.

Übersetzung: Institut für Religionsfreiheit (IIRF) der Weltweiten Evangelischen Allianz (WEA)